Zaterdag 12 Januari 1946 — DAGBLAD — 63 ste Jaargang No. 4708

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld.
Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog — telef. 1558; Postbus 80, Willemstad — Redactie-adres Conscientiesteeg 27.
Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Nederland in de Veiligheidsraad.

Onwenteling in Haiti; Lescot treedt af. Albanie tot Republiek uitgeroepen.

SAMENSTELLING VEILIGHEIDSRAAD.

In zijn eerste rede voor de Algemene Vergadering der Verenigde Landen poogde Byrnes de Russische motie te belemmeren om tijdens het weekeinde de verkiezing van de zes niet-permanente leden van de Veiligheidsraad uit te stellen. Bij de besprekingen bleek, dat Rusland Noorwegen in de Veiligheidsraad wilde inplaats van Nederland en België inplaats van Mexico. Berichtgevers zeiden dat de Russische afkeuring van Nederland gebasseerd zou kunnen zijn op de in privé geuite ontstemming over de Nederlandse na-oorlogse politiek in Indië. De Russen waren tegen de opneming van Merico omdat zij van mening zouden zijn dat niet twee Latijns Amerikaanse landen in de Raad moeten zitten. Waarom zij Brazilië verkiezen boven Mexico gaven zij niet te kennen.

Gromyko wilde meer tijd hebben om besprekingen tussen de 51 landen mogelijk te maken. Hij vond dat de tijd te kort was geweest sedert de aankomst te Londen. Byrnes stapte evenwel op het platform en zeide tegen de Russische motie te zijn. Tevoren hadden hij en Gromyko staan praten in de zaal waarbij Byrnes herhaaldelijk met zijn wijsvinger op de borst van den Rus tikte. Uit dit meningsverschil tussen de Russen en Noordamerikanen blijkt dat de grote vijf mogendheden het niet eens konden worden over de zes staten die met haar in de Veiligheidsraad moeten komen zitten.

Bij de stemming over de Russische motie werd deze met 34 tegen 9 stemmen verworpen.

Bij de stemming over de landen die in de Veiligheidsraad zullen worden opgenomen werden gekozen: **Nederland** (met 37 stemmen), Brazilië (47 stemmen), Egypte (45 stemmen), Mexico (45 stemmen) en Polen (39 stemmen). Er moet nog een zesde land gekozen worden.

Het gaat tussen Canada, dat bij de eerste stemming 34 stemmen kreeg en Australië dat er 28 kreeg. Bij de tweede stemming kreeg Australië 27 stemmen en Canada 23. Er moet opnieuw gestemd worden omdat beide onder het vereiste aantal zijn. (Londen, (AP) 12.1).

VERKIEZING VAN COMITÉ-VOORZITTERS.

Dmitri Manuilsky, Commissaris van Buitenlandse Zaken van de Russische Oekraïne, is tot Voorzitter van het belangrijke Veiligheidscomité der Verenigde Landen gekozen. Macrez Konderski, lid van de Poolse afvaardiging, werd tot Voorzitter van het Economisch Comité gekozen.

Als kregen twee der belangrijkste van de zes comité's een voorzitter uit het gebied dat onder Russische invloed staat.

Peter Fraser, Premier van Nieuw Zeeland, werd Voorzitter van het Comité voor Sociale en Humanitaire Zaken. Dr. Roberto E. MacEachen, de Uruguese Ambassadeur in Londen, werd Voorzitter van het Comité voor Voogdijschappen. Dr. Roberto Jimenez de vroegere Minister van Buitenlandse Zaken van Panamá, werd Voorzitter van het Rechtskundig Comité.

Fairs Al Khoury van Syrië werd Voorzitter van het Administratieve en Begrotingszaken. Alle verkiezingen waren unaniem. (Londen, (AP) 11.1).

.. DAN ZULLEN DE V.S. NIET TEKENEN.

De waarnemende Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken Dean Acheson zeide, dat de Verenigde Staten het voorgestelde Inter-Amerikaans verdrag voor gemeenschappelijke verdediging met de andere Amerikaanse republieken niet zullen tekenen, indien de huidige Argentijnse regering erin vertegenwoordigd is. (Washingtn, (AP) 11.1).

PHILIPPIJNEN WILLEN INTERNATIONALE PERSCONFERENTIE.

De Algemene Vergadering der Verenigde Landen zal een Philippijns voorstel overwegen om onmiddellijk een internationale persconferentie bijeen te roepen teneinde de vrije pers over de gehele wereld te bevorderen. Het voorstel werd op de aanvullende agenda geplaatst. (Londen, (AP) 11.1).

DON JUAN NAAR PORTUGAL.

Bevoegde Spaanse Kringen zeiden, dat Don Juan spoedig een bezoek zal brengen aan Portugal en dat Juan en Franco vermoedelijk aan de Spaans-Portugese grens zullen conferen. Juans vertegenwoordigers zeiden, dat Juan eindelijk heeft ingestemd om Franco te ontmoeten. Hij had nooit de hoop opgegeven dat Franco vroeger of later zou beseffen dat een monarchie de enige oplossing voor Spanje is. (Lissabon, (AP) 11.1).

EEN GETUIGE DIE INDRUK MAAKTE.

Dr. Franz Blaha, een Tsjech en slachtoffer van het concentratiekamp te Dachau, verklaarde onder ede voor de rechtbank te Neurenberg, dat Kaltenbrunner, Frick, Rosenberg, Funck en Sauckel het kamp van Dachau persoonlijk bezochten ten tijde dat vele der verschrikkelijkste experimenten werden genomen met menselijke wezens. Hij zeide, dat vele hoge regerings- en militaire persoonlijkheden herhaaldelijk het uitroeiingskamp bezochten en wees direct naar de beklaagdenbank om hen te identificeren.

Toen Blaha de naam van Sauckel noemde schreeuwde de beklaagde hardop. Hij krabbelde een kort briefje aan zijn verdediger.

„Neen, neen, neen" scheen zijn mond te zeggen terwijl hij heftig met het hoofd schudde. Rosenberg was de enige van degenen die genoemd werden die koud en onbewogen bleef. Funk keek als een geslagen man. Hij kromp ineen op zijn plaats met een soort versufte uitdrukking terwijl Blaha de bizonderheden van Funks bezoek vertelde.

Toen hem gevraagd werd om Kaltenbrunner aan te wijzen liet Blaha zijn ogen gaan langs de rijen der beklaagden en schudde het hoofd. (Kaltenbrunner is nog steeds in het hospitaal als gevolg van zijn hersenbloeding).

Rechter Lawrence onderwierp Blaha aan een nauwkeurige ondervraging om te zien in hoeverre hij de beklaagden kon herkennen en gaf toen den Geallieerde aanklagers en tenslotte den verdedigers de gelegenheid om hem te ondervragen. Lawrence sloot de namiddagzitting me de bekendmaking, dat de rechtbank Zaterdag en Maandagmiddag wederom met gesloten deuren zal werken. Maandagmorgen zal er een gewone openbare zitting gehouden worden (Neurenberg, (AP) 11.1).

De rechters van de internationale rechtbank te Neurenberg nemen verscheidene poses aan terwijl zij luisteren naar wat gezegd wordt. V.l. nr.r.: I. T. Nikitsjenko van Rusland; Sir Norman Birkett en Sir Geoffrey Lawrence van Groot Brittannië; Francis Biddle en John Parker van de Verenigde Staten; Henri DeVabre en Robert Falco van Frankrijk.

ALBANIË EEN REPUBLIEK.

De radio van Ankara zeide in een bericht uit Albanië, dat de Albaanse wetgevende vergadering het land tot republiek heeft uitgeroepen. Een feestdag is in verband hiermede afgekondigd. Koning Zog, die in ballingschap was sedert de Italianen Albanië inpalmden in 1939, bevindt zich te Londen. (Londen, (AP) 11.1).

OMWENTELING IN HAITI.

De radio van Haïti heeft bekend gemaakt, dat Lescot afstand heeft gedaan van zijn Presidentschap en het leger heeft gevraagd zijn leven te beschermen.

Volgens de berichten is de toestand uiterst dreigend voor Lescot, die volgens de radio van Port au Prince om 13.50 uur bijeenkwam met zijn vrienden en raadgevers in een poging een einde te maken aan de algemene staking waaraan wordt deelgenomen door alle klassen der bevolking, terwijl in de hoofdstad van Haïti een revolutionnaire staat heerst. De radio van Port au Prince zeide, dat men een belangrijke verklaring van Lescot verwachtte, doch dat deze nog niet ontvangen werd.

De omroeper eindigde met te zeggen: „Haïtianen, weest geduldig".

De radio gaf te kennen dat Lescot, die sedert 1941 President is, zich in een benarde toestand bevindt. Er is nog geen teken omtrent een gewapende opstand tegen de regering.

Andere berichten uit Port au Prince zeggen dat de luchtvaartmaatschappijen — Pan American K.L.M. — hun vluchten naar Haïti hebben stopgezet behalve in spoedgevallen en dat bovendien het personeel van de Pan American in staking is gegaan. De staking omvat ook de ambtenaren van het Haïtiaanse Departement van Buitenlandse Zaken, [onder zoon Gerard Lescot] terwijl de meeste hoge functionarissen hun ontslag hebben ingediend.

De betogingen op straat schijnen verminderd te zijn gedurende de laatste 24 uur nadat Lescot door de radio bekend maakte, dat, indien geen einde kwam aan de betogingen het volk de gevolgen daarvan zou voelen.

In Demiens nabij Port au Prince protesteerden studenten, de handel en ambtenaren gezamenlijk tegen het optreden van Lescot en in Cap Haïtien vreest men een nieuwe uitbarsting. Het personeel van talloze firma's, waaronder ook de Curaçaose Handelmaatschappij, doet aan de staking mee

DE GEBEURTENISSEN IN HAITI.

Philip Clarke seint uit Port au Prince:

Een militaire junta van drie man beheerst thans de Haïtiaanse regering na een staatsgreep en poogt de orde te herstellen na oproeren en betogingen welke gisteren vergezeld gingen van **het attreden van President Elie Lescot. Op zijn minst vier personen** werden gedood en honderd gewond terwijl duizenden personen zingend en met tromgeroffel door de straten van de hoofdstad zwermden. Een menigte van ongeveer 10.000 bestormde het politie-hoofdkwartier bij het hoogtepunt der opstootjes. (Port au Prince. (AP) 12.1).

POLITIE MOET WORDEN GERESPECTEERD.

De Indonesische politie die door de geallieerde militaire administratie is ingesteld moet, volgens een Nederlandse legerorder door alle leden van de Nederlandse strijdkrachten worden gerespecteerd. (Aneta)

GEEN TEGENSTELLING.

Op een persconferentie verklaarde de nieuwe Indonesische Minister van Voorlichting, Mohammed Nathir, dat er geen tegenstelling intussen Islamieten en niet-Islamieten is in Indonesië. De Indonesische regering heeft felle voorbereidingen getroffen om het Rapwi-personeel uit het binnenland te evacueren en een groot aantal Indonesische stafofficieren bevindt zich te Batavia teneinde een eindregeling te treffen voor de evacuatie in overleg met de Britten.

Gevraagd naar de arrestatie van de tijdelijke Pemoeda-leiders te Soerakarta, verklaarde de Minister dat deze de politiek van de republikeinse regering niet hadden gevolgd en een tegenbetoging hadden georganiseerd. Zij zij nu opgesloten en zullen binnenkort terecht staan.

GEEN HULP NODIG?

„Het Dagblad" zeide Woensdag in een hoofdartikel dat de Nederlanders spoedig in staat zullen zijn om zonder hulp de Indonesische quaestie op te lossen zoals zij dit al zoveel eeuwen hebben gedaan, eraan toevoegende dat „wij geen hulp wensen".

Deze hulp was slechts nodig omdat wij niet in staat waren onmiddellijk de nodige krachten ter beschikking te stellen; wij zouden ook deze hulp niet nodig hebben gehad als niet het plotseling einde van de oorlog in de Stille Oceaan ons verrast en overrompeld had" (Aneta).

het nieuws van vandaag

Ondanks de oppositie van Sovjet-Rusland is Nederland in de Veiligheidsraad der Verenigde Land gekomen. Men zal er waarschijnlijk een jaar in zitten.

De verkiezing der niet-permanente leden vond heden plaats en op het ogenblik dat wij dit schrijven zijn behalve Nederland reeds Brazilië, Egypte, Mexico en Polen gekozen. De strijd om de zesde zetel gaat tussen de twee Britse Dominions: Canada en Australië.

Het voordeel voor Nederland was dat België niet meer gekozen kon worden, aangezien Spaak reeds Voorzitter is van de Algemene Vergadering. Als dat niet kon wilden de Russen liever Noorwegen dan Nederland.

Doch Noorwegen kreeg slechts 5 stemmen en Nederland 37. België kreeg er 1. Luxemburg ook 1.

Voor Nederland is deze verkiezing van groot belang in verband met de toestand in Indonesië. Intussen heeft Dr. H. J. van Mook na zijn terugkeer in Nederland ontkend, dat er een geheime overeenkomst zou zijn met de Indonesische leiders of dat er enig plan zou bestaan om de Nederlandse souvereiniteit prijs te geven. Hij zeide de indruk te hebben dat Sjahrir niet „los van Nederland" wil, doch louter zelfbestuur voor Indië als een gelijkwaardig deelgenoot binnen het kader van het Koninkrijk.

Wij hopen het. De uitlatingen van Sjahrir doen echter het tegengestelde vermoeden. Het zou echter goed zijn indien de man een kijkje kwam nemen in Zuid- en Midden-Amerika waar revoluties aan de orde van de dag zijn.

Thans is Haïti aan de beurt. President Elie Lescot werd tot aftreden gedwongen en een militaire junta heeft voorlopig het bewind in handen genomen. Gevolg van de omwenteling: 4 doden en 100 gewonden.

Uit Ankara wordt gemeld, dat de wetgevende vergadering in Albanië de republiek heeft uitgeroepen. Men wil Koning Zog niet terug. Het voorbeeld van Tito's Joegoslavië wordt er nauwkeurig nagevolgd.

Berichten uit Lissabon zeggen evenwel, dat er een grote mogelijkheid bestaat, dat Spanje weer een koning krijgt. De troonpretendent Don Juan zal naar Portugal komen en besprekingen houden met dictator Franco.

De Geschiedenis in wording — II.

Hoop in het teken der gebeurtenissen.

OOSTENRIJKSE REGERING ERKEND.

Op 1 November 1943 werd door de Grote Drie te Moskou een verklaring uitgegeven waarin beloofd werd, dat Oostenrijk als natie zou worden hersteld en het zijn onafhankelijkheid zou herkrijgen.

Deze week werd de regering van Oostenrijk door de grote mogendheden erkend. Vóór menig ander Europees land dat de **verschrikkingen van de oorlog door**maakte werden in Oostenrijk algemene verkiezingen gehouden en kon een regering worden samengesteld overeenkomstig de volkswil. Zoals men weet is Dr. Karl Renner, die na de bevrijding van het land voorlopig Premier werd, tot President verheven en werd de heer Leopold Figl, leider van de Oostenrijkse Volkspartij, Kanselier (Premier).

Bij de verkiezingen was het namelijk de Volkspartij die de meeste stemmen haalde met een kleine hoewel effectieve meerderheid op Renners Socialistische Partij: de Communisten kwamen geheel achteraan. Wat bij deze verkiezingen vooral opviel is dat het nazie-regime over Oostenrijk is heengegaan zonder veel sporen na te laten. Reeds vóór de oorlog vormden de Katholieken en Socialisten de krachtigste politieke groepen en deze verhouding is vrij onveranderd gebleven, zij het dat een kleine verschuiving naar rechts plaats vond.

De Volkspartij is een uitvloeisel van de vroegere Christelijk-Sociale Partij, waarvan Dollfuss en Schuschnigg lid waren, en gebaseerd op de Katholieke levensbeschouwing. Het schijnt echter dat het clericale element erin op de achtergrond is geraakt — een verschijnsel dat zich ook in Frankrijk bij de christelijk-democratische M.R.P. laat zien — en naar men zegt is haar versterking gedeeltelijk aan het vrouwenkiesrecht te danken.

Wat Kanselier Figl betreft: hij verlangt dat Oostenrijk een brug zal vormen tussen Oost en West, doch het is duidelijk dat deze brug nog belangrijk versterkt zal moeten worden alvorens het verkeer erover vlot zal kunnen geschieden.

ACCOORD IN CHINA.

Een grote vreugde was het voor velen toen uit Tsjoengking de bekendmaking kwam, dat de regering en de communisten tot overeenstemming zijn gekomen om de vijandelijkheden te staken. Reeds ongeveer twee jaar lang werden onderhandelingen gevoerd met tussenpozen zonder dat men tot overeenstemming kon geraken, ondanks de slechte militaire en economische toestand waarin het land verkeerde.

Nu een accoord is bereikt onder Noordamerikaanse druk is het duidelijk dat de communisten aan het kortste eind getrokken hebben. Bij de Chinees-Russische overeenkomst was reeds gebleken dat de Sovjet-Unie het voordeliger achtte een politieke eenheid in China te hebben dan een politieke tweespalt waarvoor men haar gedeeltelijk de schuld zou geven. En na de Japanse overgave werd de militaire positie der communisten zo hachelijk, dat men het niet lang meer zou kunnen uithouden voordat de troepen van Tsjang Kai Sjek overal het gezag van de nationale regering zouden hebben gevestigd.

Thans hebben de communisten zich (voorlopig) neergelegd bij het plan om een regering te vormen waarin ook zij zullen zijn vertegenwoordigd. Op het ogenblik is de Kuomintang aan het bewind, doch dezer dagen nog heeft Tsjang Kai Sjek opnieuw te kennen gegeven, dat de Chinese regering op een meer democratische leest geschoeid moet worden en het autoritair bestuur dat noodzakelijk was om het verzet tegen Japan vol te houden, zal moeten wijken. Het is werkelijk te hopen dat China zich ontwikkelen zal tot een grote democratische staat, welke zijn invloed zal doen gelden in het Verre Oosten en in de wereld.

ORGANISATIE DER VERENIGDE LANDEN AAN HET WERK.

De gebeurtenis in de afgelopen week die voor de geschiedenis van het grootste belang zal zijn is natuurlijk het feit, dat de Organisatie der Verenigde Landen haar werk heeft aangevat. De afgevaardigden van 51 landen vergaderen voorlopig in Londen aangezien men nog geen permanent hoofdkwartier heeft. Deze zal in het Oosten der Verenigde Staten komen en een commissie is thans doende naar een geschikte plaats te zoeken.

In zijn openingsrede heeft Groot Brittannië's Clement Attlee evenwel de hoop uitgesproken dat de dames en heren het in Londen naar de zin zullen hebben al moeten zij natuurlijk rekening houden met de schaarste die op velerlei gebied heerst. Deze is er als gevolg van de oorlog en wij geloven dat dit juist een gunstige invloed zal hebben op de afgevaardigden, omdat zij daardoor herinnerd worden aan de dringende noodzaak om van deze wereldorganisatie werkelijk een orgaan te maken dat een nieuwe oorlog, die een ramp zou betekenen voor het mensdom, zal voorkomen.

Waar Attlee vooral een tere snaar aanvoerde was toen hij zeide: „Wij zien de vrijheid van den ontwikkeling in de staat als een essen-

tieel complement van de vrijheid van de staat in de wereldgemeenschap van landen".

Dat zouden zekere mogendheden zich wel mogen aantrekken. Het is de „essence" van de democratie die men moeilijk in de wereldgemeenschap kan nastreven indien zelf niet in eigen land toegepast. De dreiging van de atoombom zou voorwaar niet zo groot zijn indien al de landen die van de Vredesorganisatie deel uitmaken democratisch waren in de zin als door Attlee aangegeven.

Krachtiger nog dan den Britsen Premier heeft Zijne Heiligheid de Paus het in Zijn Kerstboodschap gezegd: „Binnen de grenzen van elk willekeurig land, evenzeer als in de gehele volkengemeenschap, is staatstotalitarisme onverenigbaar met een ware en gezonde democratie.

Als een gevaarlijke bacil infecteert het de gemeenschap van landen en maakt haar onbekwaam om de veiligheid van individuele personen te verzekeren. Het vormt een voortdurende oorlogsbedreiging".

Mogen de regeringen der Verenigde Landen deze woorden van den Paus en van Attlee ter harte nemen en in lijn ermede handelen. Wij geloven, dat hun vereniging die thans is beginnen te werken in dat geval een groot succes zal zijn.

WAT VAN MOOK DENKT.

De Nederlandse Regering en Dr. H. J. van Mook hebben gezamenlijk ontkend, dat er enige geheime overeenkomst zou zijn met de Indonesische leiders of dat er enig plan zou bestaan om de Nederlandse souvereiniteit in Indië op te geven.

De Regerings Voorlichtings Dienst antwoordde op de vraag die het blad „Trouw" gesteld had, of van Mook de Nederlandse souvereiniteit had prijsgegeven, zonder het Nederlandse volk of het Parlement te raadplegen, dat de Regering categoriek ontkent. De Regering betreurt, dat dergelijke vragen gesteld zijn, omdat de integriteit van Dr. van Mook er door in gedrang wordt gebracht en omdat zij de binnenlandse belangen van het Koninkrijk in gevaar brengen.

Buitendien is de bewering van „Trouw" als zou van Mook naar Nederland zijn gekomen om Java prijs te geven door geen enkel feit gestaafd.

Dr. van Mook kwam Donderdag weer uit Londen en hij vertrekt Zaterdag naar Java. Ook een andere bewering van Trouw, dat er een geheime overeenkomst zou bestaan met Sjahrir is onwaar. Een dergelijke overeenkomst bestaat niet en de grootste openhartigheid kenmerkt de onderhandelingen ook met het geallieerde opperbevel.

Dr. van Mook zeide, dat hij de indruk heeft, dat Sjahrir geen onafhankelijkheid, vrij van Nederland, wil, maar zelfbestuur voor Indië als een gelijkwaardige deelgenoot binnen het kader van het Koninkrijk.

Hij zeide dat er verschillende schakeringen zijn onder de volgelingen van Sjahrir, variërend van extremisten tot gemodereerden en een spoedige vrede op Java hangt af van het vraagstuk alle groeperingen te bevredigen.

Toen Dr. van Mook werd gevraagd of besloten was geen Gouverneur-Generaal meer aan te stellen zeide hij, dat men had besloten, zolang het geallieerde opperbevel op Java was alleen een Luitenant Gouverneur Generaal te handhaven.

De isolatie gedurende de oorlog, zeide Dr. van Mook, betekent, dat Indië zich niet bewust is van het feit, dat de ideeën omtrent koloniaal beheer zeer gewijzigd zijn.

Van de andere kant heeft men zich in Nederland niet voldoende rekenschap gegeven van het feit, dat de Japanners volkomen onbekwaam waren een koloniaal bestuur te vormen en dat zij aan de Indonesiërs hebben moeten vragen op hun post te blijven.

Hierdoor heeft het land onder de bezetting bij de behandeling van allerlei zaken een onafhankelijkheid gekend, die het voordien niet bezat en ook hieraan is het toe te schrijven dat de idee van zelfbestuur dieper is doorgedrongen in alle lagen van de Indonesische gemeenschap.

VAN STRATEN NEEMT ONTSLAG.

Generaal van Straten heeft zijn ontslag ingediend. Hij weigerde in een persgesprek nadere bijzonderheden te geven omtrent de redenen hiervan maar legde er wel de nadruk op dat het niet was in verband met de mogelijkheid die bestaat dat een der jongere officieren tot opperbevelhebber van het Nederlands-Indische leger benoemd zal worden.

Volgens Generaal van Straten moeten de autoriteiten volkomen vrij zijn om den juisten man op de juiste plaats te benoemen zonder dat dit automatisch het ontslag van oudere officieren tengevolge heeft. (Aneta)

ZUIVERING IN DE T.K.R.

Het communiqué van Aneta van Donderdag meldt dat men begonnen is de sectoren ten Noorden en Westen van Buitenzorg te doorzoeken en dat drie mannen gearresteerd werden die in het bezit waren van geweren en handgranaten, welke beweerden leden van de TKR (Het Vredescorps) te zijn. Aangezien er vermoedens gerezen zijn dat ongewenste elementen zich als leden van de TKR vermomd hebben werd al het personeel van de TKR in de sector Buitenzorg dat volledig bewapend is, geconcentreerd en ontwapend. De commandant deelde hen mede dat geen wapens teruggegeven zullen worden voordat de brigade-commandant voldaan is over de zuiverheid van alle leden van de TKR. Het onderzoek naar de leden van de TKR wordt uitgevoerd door den brigade-commandant in samenwerking met den commandant van de TKR.

Te Bandoeng was het Donderdagnacht rustig.

Een Eurasiër die op 8 Januari gevangen genomen werd, verstrekte enige détails over de wreedheden die in het Indische Bronbeek bedreven waren waar op 19 December 14 lijken gevonden werden.

6 Mannen werden aangehouden onder verdenking te hebben deelgenomen aan de moord op 50 Europeanen, Eurasiërs en Indonesiërs; zij bevinden zich in hechtenis. (Aneta)

LIEVER SIGARETTEN DAN GELD.

Plunderingen en gebrek aan opslagruimte bemoeilijken ten zeerste de werkzaamheden van de ambtenaren die belast zijn met de zorg voor de voorraden die thans de Tandjong Priok in steeds grotere hoeveelheden binnenstromen. Ondanks het feit dat de pakhuizen door zwaar bewapende wachten bewaakt worden, worden er dagelijks plunderaars neergeschoten en worden er nog steeds grote hoeveelheden goederen gestolen.

De gestolen koopwaren vinden onmiddellijk hun weg naar de zwarte markt. Vele kooplieden in fruit en groenten hebben liever sigaretten dan geld. De Japanse sigaretten die op Java gemaakt worden, varieeren van 8 tot 13 gulden per pak, terwijl Britse sigaretten 40 tot 60 gulden per pak opbrengen. (Aneta)

De nazie-leiders die terecht staan te Neurenberg, zien nog kans om te lachen. V.l. n.r. (voorste rij): Hermann Goering, Rudolf Hess, Joachim von Ribbentrop en Wilhelm Keitel; achter Karl Doentiz, Erich Raeder, Baldur von Schirach en Fritz Sauckel. Voor de beklaagdenbank zitten de verdedigers. Militaire Politie mannen staan erbij.

GEËVACUEERDEN IN COLOMBO AANGEKOMEN.

De derde en vierde groep geëvacueerde krijgsgevangenen is uit Semarang te Colombo aangekomen. De vierde en grootste groep was aan boord van de „Dunera".

In het geheel waren er 2207 geëvacueerden aan boord van beide schepen. Men verwacht dat Vrijdag allen aan wal zullen zijn. Per trein zijn zij naar daartoe ingerichte kampen gebracht. Ongeveer 700 passagiers van de „Dunera" zijn Nederlanders. Er waren 50 zieken aan boord.

DE PEST DREIGT.

Meer dan 80.000 vroegere geallieerde geïnterneerden die te Bandoeng zijn samengebracht worden door de pest bedreigd. Duizenden ratten hebben zich genesteld in het Noordelijke gedeelte van de stad, waar de meeste geïnterneerden uit verschillende delen van Java zijn samengebracht en waar door gebrek aan voldoende water en electriciteit de mensen in de meest primitieve omstandigheden verkeren. De levensmiddelen situatie is zeer slecht en de door de Pemoeda uitgeroepen levensmiddelenboycott voor Europeanen blijkt zeer effectief te zijn.

VERKLARINGEN VAN SCHERMERHORN.

Het binnenkort te verschijnen witboek over de handelingen van de Nederlandse regering te Londen zal naar verwacht wordt een licht werpen op de zaak De Geer. Prof. Schermerhorn deelde Donderdag aan de Tweede Kamer mede dat Prof. Gerbrandy het witboek voltooid heeft maar nog enige tijd gevraagd had om enige feiten te verifiëren. Prof. Schermerhorn gaf toe dat het noodzakelijk was dat in de zaak De Geer meer licht gebracht werd en dat de regering er de voorkeur aan gaf om te wachten totdat het document verschenen is. Overigens is hij ten volle bereid het aan het parlement over te laten om de juiste middelen te vinden om nadere gegevens over deze quaestie in te winnen. Prof. Schermerhorn antwoordde het parlement naar aanleiding van de critiek die uitgebracht was inzake de samenstelling van het cabinet, zeggende dat verscheidene ministers uit de verzetsbeweging waren voortgekomen en dat de anderen de geest van herstel en vernieuwing, welke de leuze zijn van dit cabinet, ten volle onderschrijven. Zowel de Heer Drees als hij zelf zijn het hiermede volkomen eens.

In zijn antwoord op de vraag betreffende de doelstellingen van de Nationale Volksbeweging, zeide Prof. Schermerhorn dat de organisatie van plan is een rol te spelen in het politieke leven van ons land maar dat zij nooit een politieke partij zal worden. De minister president ontkende dat er in het cabinet verschil van mening zou zijn inzake de nationalisatie van de mijnen en zeide dat het cabinet het particulier eigendom respecteert maar dat dit niet insluit dat het cabinet van mening is dat dit eigendom het best beheerd wordt wanneer het in privé handen is. Hij deelde mede dat de begroting waarschijnlijk in de maand Maart aan het parlement zal worden aangeboden.

NIEUWE SOCIALISTISCHE PARTIJ.

Een nieuwe socialistische partij, de Partij van de Arbeid, werd gevormd die een fusie vormt van de SDAP, de Vrijzinnig Democraten, de Christen Democraten en de leden van Christofoor. Aan andere partijen werd een uitnodiging gezonden om zich bij haar aan te sluiten, hetzij vóór hetzij na de verkiezingen. In de beginselverklaring die Donderdag gepubliceerd werd staat o.a. een georganiseerde verdeling van de productie. (Aneta)

SCHEEPSTIJDINGEN.

De „Gerard Dou" kwam op 4 Januari te Seattle aan komende van Vancouver.

De „Alderbaran" kwam op 8 Januari te New-Orleans aan komende van Rotterdam.

De „Albert Cuyp" vertrok op 8 Januari uit Halifax naar Rotterdam.

De „Noewsaniwi" vertrok op 3 Januari uit Panama naar Los Angelos.

De „Saparoea" kwam op 10 Januari te New York aan, komende van Rotterdam.

De „Van der Helst" vertrok op 6 Januari van Galvestaan naar Tampa.

De „Zijpenberg" kwam op 4 Januari te New York aan komende van Rotterdam.

EEN ENKEL CORPS.

De Nederlandse regering heeft bekendgemaakt dat zij alle diplomatieke en consulaire diensten wil groeperen in een enkel corps van deskundigen. De salarissen zullen worden verhoogd, opdat ook personen, die geen eigen inkomen hebben, maar wel de capaciteiten hebben voor deze loopbanen in aanmerking kunnen komen. Het desbetreffende Koninklijk Besluit is gedateerd van 21 December. In een toelichting wordt er op gewezen, dat de toenemende regeringsinterventie in handelszaken, consulaire tussenkomst nodig maakt en dat consultaten — vooral in het Verre Oosten — een diplomatieke functie zullen hebben, zodat de verschillen tussen diplomatiek en consulair personeel grotendeels verdwenen is. (Aneta)

VEELBELOVENDE BESPREKINGEN.

Een Britse woordvoerder verklaarde dat de besprekingen tussen Indonesiërs en Britten betreffende het vervoer van 13000 geïnterneerden uit het binnenland en de evacuatie van meer dan 56000 Japanners uit Javaanse havens veelbelovend zijn.

Hoewel er nog vele punten opgehelderd dienen te worden begonnen Woensdag besprekingen tussen de Britten en de T.K.R. Op het ogenblik zitten ongeveer 19000 Japanners in Javaanse concentratiekampen in het Westen, 9000 in midden-Java en meer dan 20.000 in Oost-Java. (Aneta)

'A Bell for Adano' is een aardige film van aardige mensen in een aardig Italiaans stadje. Het verovorde stadje wordt tijdelijk bestuurd door een Noordamerikaansen kapitein, die in het bezit is van een goed hart. Dat hart kost hem zijn baantje, maar de bewoners krijgen de klok terug, die zoveel betekent in hun leven. Het is een gezellige film en men amuseert zich best en dat is op slot van rekening toch de bedoeling van een gang naar de bioscoop.

Adano krijgt op het slot van de film zijn klok, de bezoeker is tevreden en de man met het goede hart gaat een onzekere toekomst tegemoet. Zo zal het met alle goede harten wel gaan in deze atomaire eeuw.

EEN EGYPTISCHE FILM.

Men schrijft ons:

De muziek van Aida spreekt een universele taal en brengt een bede met zich mee voor eenieder die begrijpt en er van geniet. De film Aida beschrijft een Egyptische roman, modern, gecombineerd met de onsterfelijke historie, die plaats vond ten tijde van de Faraos (De Opera Aida).

In deze film nemen de meest vermaarde sterren op het gebied van concerten, scene en film de kans waar om hun talenten te tonen. In deze film hoort men voor het eerst beroemde zangers, koor en muziek van het legendarische Egypte en zeer zeker de mooie stem van Om Kolsoum „de nachtegaal van het Oosten".

Dit alles gecombineerd vormt een grandieuze voorstelling en geeft u een ware vertolking van de Oosterse gezangen en muziek zoals nooit tevoren voortgebracht in de historie, concerten of films van Egypte.

Deze is de enigste Arabische film waarin u de Opera Aida zal horen die over de gehele wereld een grote roem heeft.

U hoort het te samen met andere Oosterse zangen en melodiën die zeker niet ten onder zullen doen voor die voordegragen in de Operas en theaters van Europa of Amerika.

KATHOLIEKE SPORT CENTRALE.

Zondag 10 uur Opening van het baseball-tournooi om de Venezolaanse beker.

Voetbal: Om 15 uur Republiek — Mobilia; 16.15 Ecuador — D.B.O.

BEDIEND.

In het Sint Martinusgesticht werd Zuster Magdalena uit voorzorg voorzien van de Laaste H.H. Sacramenten der Stervenden.

CANDIDATEN VOOR DE STATEN.

Op 8 Januari werden niet minder dan twee en twintig personen candidaat gesteld voor het Lidmaatschap van de Staten van Suriname.

De heren W. Kraan, P. Payens en Mr. J. C. de Miranda stelden zich niet herkiesbaar.

Wij laten hier de namen der candidaten volgen met het aantal lijsten waarop hun namen voorkomen:

B. W. H. Bos Verschuur 4; A. T. Calor 1; R. B. W. Comvalius 1; J. H. E. Ferrier 4; D. G. A. Findlay 1; E. J. de la Fuente 6; S. F. Helstone 1; J. E. Ho A Sjoe 2; C. H. H. Jong Baw 3; W. E. Juglall 1; F. H. R. Lim Apo 2; J. A. MacMay 1; L. M. Meursinge 3; J. A. de Miranda 4; C. Prins 1; Mevr. G. R. Schneiders Howard 3; H. Seljee 3; A. L. R. Smit 6; L. Chr. R. Vrede 1; E. Th. L. Waller 2; A. A. Warner 1; Ch. E. Wolff 1.

De Katholieke Sociale Week — VIII.

Vakverenigingen en Amerikaanse Katholieken

Op de Tweede Inter-Amerikaanse Week van Sociale Studiën, die te Habana gehouden werd en waar naast vrijwel alle Amerikaanse republieken en gebiedsdelen, o.a. Curaçao door een eigen afvaardiging en Nederland door een waarnemer, Rector P. Mommersteeg, was vertegenwoordigd, was een der interessante thema's van bespreking: de vakvereniging.

De grootste twee vakverenigingen van de Verenigde Staten waren elk door een deputatie vertegenwoordigd. Namens de American Federation of Labour (A. F.L.), een der machtigste organisaties ter wereld met zeven millioen betalende leden, was aanwezig Francis P. Fenton, directeur van de AFL. De heer Fenton is, dit als interessante noot, gehuwd met een Nederlandse, Rosemarie de Best, uit Rotterdam, die vanzelfsprekend thans Noordamerikaans is. De tweede grote Noordamerikaanse vakvereniging, de Congress of Industrial Organisation (C.I.O.) was vertegenwoordigd door haar secretaris-penningmeester David Mc Donald en haar Latijns-Amerikaansen agent Martin C. Kyne. Tezamen vertegenwoordigden deze drie heren ongeveer veertien millioen georganiseerde arbeiders, waaronder de machtige United Steel Workers of America, bekend door de stakingen.

Raymond A. McCowan hield allereerst een inleiding, waarbij hij het **recht** en in normale omstandigheden de **plicht** tot organisatie der katholieken uiteenzette. Hij betoogde dat het niet nodig is, dat zulke vakverenigingen katholiek moeten zijn. Ook mogen zij, aldus de priester, geen agentschappen van de regering zijn. In de Verenigde Staten zijn geen katholieke vakverenigingen, maar de bestaande grote vakverenigingen staan gunstig ten opzichte van de Kerk en deze van haar kant ook ten aanzien van de vakverenigingen. Bij een congres van zulk een vakvereniging wordt wel een bisschop uitgenodigd. Van de AFL is de voorzitter niet katholiek, maar hij houdt redevoeringen op katholieke bijeenkomsten. De secretaris en de derde topman van de AFL zijn katholiek. Van de CIO is **de voorzitter** zelf evenals de secretaris katholiek, de derde man niet en de vierde man wel katholiek. Spreker liet weten, dat in de CIO enkele vakverenigingen geleid worden door communisten, doch de communistische invloed in de Verenigde Staten schetste de spreker als gering: er zijn er 75. 000.

Francis P. Fenton, Ier van afkomst, besprak de AFL, de oudste vakvereniging van Noord-Amerika en in 1936 gesticht, nadat zulks door de National Labour Act van 1935 was mogelijk geworden. De AFL verenigt 50 vakverenigingen met ongeveer zeven millioen leden. Zij is neutraal en kent geen onderscheid van ras, geloof enz. bij toelating der leden. Zij verbiedt evenwel het lidmaatschap aan communisten (de spreker gaf toe dat ondanks dit verbod in enkele vakverenigingen de communisten zich hebben weten binnen te dringen, doch zodra hun communistische overtuiging openlijk beleden wordt, moeten zij eruit). Fenton betoogde, dat de AFL zich absoluut buiten de politiek houdt, ommdat zelfs verwijderde associatie met partij of godsdienst in bepaalde gevallen overwinning of nederlaag voor de Vakvereniging zou kunnen medebrengen. Zij is dus zuiver economisch en staat als zodanig tegenover de enorme macht van de werkgevers. Zij handhaaft haar economisch sterke positie, omdat, zodra de werkgevers weten, dat zij daarin zwak was, zij toch de sterksten zouden blijken. Door de geweldige deelneming van katholieken, zeide de spreker, is de AFL de enige organisatie die zonder openlijk katholiek te zijn, de sociale beginselen der encyclieken in practijk heeft gebracht.

David McDonald sprak namens de CIO, welks programma, aldus de spreker, de practische uitwerking van Rerum Novarum is. Ook hier dus weer een zg. neutrale vereniging, die door deelneming der katholieken zowel voor hen als voor niet-katholieken, het sociale programma van de encyclieken in toepassing brengt. In tegenstelling tot de AFL zeide McDonald kunnen communisten wel lid van de CIO worden. De CIO kent geen **katholieken, protestanten, Joden, republikeinen of democraten. „Ik ben zelf katho**liek, maar wij willen van de CIO geen katholieke vereniging maken, hoewel zij het katholieke sociale programma in toepassing brengt."

Een soortgelijke, „neutrale" organisatie bleek in Costa Rica opgericht te zijn, een republiek van slechts 600.000 inwoners, door den priester Benjamin Nuñez. 's Priesters vereniging heeft geen direct contact met de Kerk, hoewel deze haar indirect geholpen heeft door iemand sociologie te laten studeren aan de Katholieke Universiteit te Washington en door financieel te helpen. Als zodanig neemt de vereniging, die Rerum Novarum heet, allen op en stelt zij zich neutraal ten opzichte van Kerk en politiek. „Wij hebben haar niet katholiek genoemd, maar wij doen katholiek", zeide de spreker, die uiteenzette dat er naast zijn vereniging in Costa Rica nog een andere bestaat die onder communistische invloed staat.

Over het algemeen bleek uit de besprekingen, dat in Latijns-Amerika vele vakverenigingen, voor zover die bestaan, onder communistische invloed staan. De overkappingsorganisatie, de CTAL of Confederación de Trabajadores America Latina, zelf is een onder communistische invloed staande instelling, die openlijk belijdt anticlericaal en antigodsdienstig te zijn. De CTAL is zeer sterk in Latijns Amerika en men vroeg zich af wat gedaan kon worden om tot Inter-Amerikaanse Arbeidsconferentie te komen om te zien wat er moest worden gedaan. De CIO zelf heeft plannen om op te treden in Latijns-Amerika, deelde Martin C. Kyne, CIO's vertegenwoordiger voor Latijns-Amerika mede.

Rector Piet Mommersteeg vroeg tijdens de besprekingen, die **enkele dagen duurden, het woord om de situatie in ons land te to**nen. Algemeen was hiervoor de belangstelling groot en reeds voor de vergadering had men den Rector, die ongeveer dertien jaren in de arbeidersorganisatie heeft gewerkt, hierom gevraagd omdat Nederland wat dit betrof een leidende positie innam. Rector Mommersteeg ging in het kort de ontwikkelingsgang sedert 1880 na, toen de arbeidersbeweging op niet confessionele basis werd georganiseerd, maar spoedig onder socialistische invloed kwam, zodat lidmaatschap een gevaar voor het geloof ging betekenen. De bisschoppen maakten daarom, aldus de Rector, gebruik van hun indirecte jurisdictie en verboden het lidmaatschap van de socialistische vakvereniging. Protestanten en katholieken kregen hun eigen organisatie en in 1940 waren er vier vakverenigingen: de socialistische met 320. 000 leden, de katholieke met 204. 000 leden, de protestantse met 180.000 leden en de neutrale met 60.000 leden. Deze laatste werd een vergaarbak voor alles wat in de andere verenigingen geen plaats kon vinden: communisten en fascisten o.a. het behoud van ideologische verschillen traden deze verenigingen practisch toch wel gezamenlijk op. Een eenheidsbeweging, die na de bevrijding ontstond (de Duitsers hadden de vier vakverenigingen ontbonden, bleek onder communistische invloed te staan. Thans heeft de katholieke vereniging al 75% van **haar leden terug,** maar de ontwikkeling gaat thans in de richting van bedrijfsschappen. „Ik wil geen profetieën doen, aldus de Rector, maar als dat door gaat is een algehele verandering in het vakverenigingsleven, met name inzake de confessionele vakverenigingen, te voorzien." Wij geven evenwel onze Werkliedenverenigingen niet op, zij zijn ontwikkelingsorganisaties naar voorschrift van Divini Redemptoris par. 68 en 69."

Verschillende sprekers putten zich uit om hun bewondering te uiten voor deze organisatie in ons land.

Het valt gemakkelijk te begrijpen, dat het eind der besprekingen was de conclusie, dat de zaak der arbeidersorganisatie in elk land naar eigen aard en wetgeving moet worden aangepakt. Het Noordamerikaanse standpunt van vreedzame penetratie van niet-confessionele organisaties door katholieke ideeën is niet overal na te volgen. In Colombia, waar de Confederación de Trabajadores de Colombia steeds meer onder communistische invloed komt, werd door het episcopaat een coordinator aangesteld, Pater Dr. Vicente Andrade S. J., teneinde de zaak te bestuderen. In Costa Rica is men, zoals hiervoor gezegd, reeds verder. Elk land heeft eigen aspecten. Ecuador wilde tot een katholieke pan-amerikaanse arbeidsorganisatie komen, maar dat kan weer niet omdat confessionele organisatie in Chili bij de wet verboden is.

De eindconclusie is: vreedzame penetratie van maatschappij en vereniging door christelijk-sociale beginselen en bijeenroeping van een Inter-Amerikaanse arbeidsconferentie.

CURAÇAO

INDUSTRIALISATIE VAN SURINAME.

Er wordt aan gewerkt, zegt Just Rens.

In de Club J.P.F. heeft de heer Just Rens, een jong Surinaams zakenman, gisteravond een lezing gehouden die op zijn landgenoten alhier diepe indruk maakte. De heer Rens zeide niet te zullen spreken over New York waar hij pas vandaan kwam of de Surinamers die er wonen, zoals was aangekondigd.

„Ik zou daarover dagen en weken kunnen praten, over de wonderen van die wereldstad, maar dat is niet mijn bedoeling. Ik ga u spreken over uw eigen land, over de mogelijkheden die het biedt en die thans zullen worden aangevat".

De heer Rens vertelde, dat hij voor de tweede maal naar de Verenigde Staten was geweest en er zes maanden had vertoefd om namens een concern van Surinaamse zakenlieden machinerieën te kopen, productie-methoden te bestuderen en ideeën op te doen. In deze maatschappij zitten mensen als Brakke, Haenen, Fernandes, die reeds geruime tijd doende zijn de grondslag te leggen voor een reeks van kleine industrieën. Men heeft reeds een kapitaal van 300.000 gulden om te beginnen en hoewel enkele Noordamerikanen hun geld in de onderneming wilden steken werd dit van de hand gewezen omdat men zelf de zaken op poten wil zetten zonder hulp van buiten. Voorlopig zijn de plannen klaar en alle machinerieën aangekocht voor een machinale wasserij, een „dry cleaning", **een machinale leerbewerking, een** klerenfabriek en een machinale houtbewerking. Men heeft een ervaren Noordamerikaans ingenieur in de arm genomen die medio-Februari in Suriname zal arriveren om technisch advies te geven en een en ander in te richten.

Uit hetgeen de heer Rens voorts vertelde bleek dat hij nog talloze andere ideeën heeft die hij te zijner tijd hoopt uit te werken. „U moet niet denken dat ik een kapitalist ben of van plan ben Suriname eigenhandig te gaan veranderen", zeide hij. „Doch ik heb de overtuiging gekregen dat er iets aan Suriname gedaan kan worden. De gedachte dat er met Suriname geen land te bezeilen valt, moet er uit. Er wordt in Suriname te spoedig gedacht dat iets onmogelijk is. Ik heb in de Verenigde Staten de onmogelijkste dingen gezien, doch zij bestaan. Ik heb getracht alles zo goed mogelijk te noteren en te bestuderen en heb de plannen met ervaren Noordamerikaanse deskundigen besproken. Ik ben geen dag vroeger dan 4 uur 's ochtends gaan slapen, niet omdat ik plezier ging maken, doch omdat ik geen tijd verloren wilde laten gaan. En als het mogelijk was had ik in het geheel niet geslapen".

Aan de hand van voorbeelden toonde de heer Rens aan dat Suriname in vele gevallen beter en goedkoper dan de Verenigde Staten zou kunnen leveren.

Doch er moet organisatie komen en langzamerhand moet de bevolking zodanig worden opgevoed, dat zij niet bij de pakken blijft neerzitten.

Want als een Duitser in Suriname rijk kan worden, moet een Surinamer het ook kunnen. Doch men moet zijn handen uit de mouwen steken en stelselmatig te werk gaan. Het is daarom goed dat men, met het kleine begint en de ontwikkeling gestadig voortgang vindt.

De heer Rens zeide, dat hij deze boodschap wilde brengen aan de Surinamers op Curaçao: het besef groeit in Suriname dat er iets gedaan kan worden. En er wordt aan gewerkt.

Bij de gelegenheid om vragen te stellen ontsponnen zich interessante debatten. Vele mogelijkheden en risico's werden besproken, doch men was toch van mening, dat particulier initiatief veel kan doen om een verandering in de toestand te brengen.

Iemand vroeg zich af of: men in Suriname nog slaapt. Nu is de tijd. „Je zou ze zo wakker willen schudden". De heer Rens zeide hierop, dat men het misschien zo zou kunnen zeggen, dat in de vroege morgen het huis nog in diepe rust is, behalve de moeder die de zaken reeds beredderd.

Tot slot sprak de heer Theo Simoons een woord van dank uit aan den spreker. Vooral was hem opgevallen de overtuiging die hij heeft, dat men kan slagen.

Indien hij dat kan bewijzen, wil de Stichting Suriname's Opbouw het hare bijdragen. Tot nu toe kwamen velen op Curaçao praten over landbouwplannen. Thans heeft men een ander geluid gehoord.

Na de officiële beëindiging van de lezing bleven velen nog napraten. De heer Rens drukte ons daarbij op het hart zijn naam zo weinig mogelijk te noemen in ons verslag.

„Ik wil niet dat men straks zal zeggen: Wat denkt hij wel. Zal hij ons nu gaan vertellen hoe het moet".

Wij bewonderen echter de durf en energie van dezen jongen Surinamer. Moge zijn streven steun vinden.

INTERESSANTE LEZING

Maandag a.s. om 20 uur zal rector Petrus Mommersteeg in het Cultuurcentrum aan het Walbeeckplein een lezing houden getiteld: Mijn ervaringen in bevrijd Nederland.

Deze avond is georganiseerd door de Koninklijke Vereniging Oost en West en iedereen is van harte welkom.

VERENIGINGSNIEUWS.

Veritas: Maandagmiddag 17.30 uur zal Mejuffrouw Alice Martijn spreken voor de Dames van de vereniging Veritas in de St. Thomasclub.

DE LIJST VAN DE P.A.A.

Vertrokken:

Naar La Guayra: Jose M. Debrot, Lourdes Cabrera, James M. en Gladys Punderson.

Naar Miami: Braz de Sousa.

Naar Ciudad Trujillo: William R. Ruyter, Nassan Hassam.

Aangekomen:

Van La Guayra: William Wallace, James McDonald, Pedro Chalala.

Van Ciudad Trujillo: Maurice Lodauphin.

GESLAAGD.

Gisteren is de heer Jan Eleonora, adjunct-commies ter Griffie Hof van Justitie, geslaagd voor het practizijnsexamen. Onze gelukwensen.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

10 Januari: Dirk W. Martin, Aida C. Martin, Narciso Kck, N.T. Hilhorst, Irma Eman, Evert G. Eman, Valery Eman, Gilbert J. Eman, Jarmila Y. Eman, Salomon E. Lodrigo.

11 Januari: Jacque Heide, Gustave G. A. Nouel, G. J. Botterweg, F. A. M. Smulders, H. Mulder, Ned Seckler, Antonio Garcia, Elisa Solognier, Frederik Vromans, Marc Gonny, Carlos Raven, George-Andrews, Dr. J. R. Arends, Antoine Samander, Nico F. Ronday, Guillermo Martis, Maria J. A. Hofstee, Leonard Coronel, Leonard L. Miller, Mario Pinedo.

12 Januari: Sidney Merryweather, Aida Sperwer, Carmen Weber, Christiaan Wills, Anna Weber.

Aruba — Curaçao.

10 Januari: S. N. Ecury, Elva T. Ecury, F. da Costa Gomez, Marc Gonny, Jesus M. Debrot, James Pinderson, Gladys Pinderson, Helouis B. C. Simoons, Eleanor Arrindell, **Viola Arrin**dell, Dynil Arrindell Lunita Tromp, Isabelita Tromp, Vicenta Ras, Johannes van der Werf, Alberto Lopez, R. Branner, E. Large, Nico F. Ronday, Kapt. Karl Faulkner, Sgt. William F. Moore, Ambrosina C. Bitorina, Maria J. Bitorina, Theodora Carty, Baby Annie Carty, Mario Pinedo, Generoso de Haseth.

11 Januari: C. C. G. Philipzoon; Floris Heeris, Gilberto Hausen, Theresita Coffie, Edgar Smidt, G. H. Fernandes, Johnie Mauricio, Lt. C. Luckman, G. J. Botterweg, F. A. M. Smulders, Gumersinga Loefstok, Hermando Isenia, Davis Luber, David L. Wuhl, Lt. C. Luckman, Alex Royer, Johan E. Croes, Johan H. B. Winstanley, Ramon Surillo, Pedro Tocay, Martin Ceballos, Salomon Facusa, Hermano Skeetkerk, Piet de Visser, Jozef Graaf, Th. C. F. Mali, A. Sipman.

OVERDENKING door Mgr. Martin B. Hellriegel

FEEST DER H. FAMILIE: JESUS, MARIA, JOZEF.

(Homilie van den H. Bernardus Abt, bij Lucas 2, 42-52).

„En Hij was hun onderdanig". Wie, aan wie? God aan de mensen; God zeg ik, wien de Engelen onderdanig zijn, wien Heerschappijen en Machten gehoorzamen, was onderdanig aan Maria en niet alleen aan Maria, doch ook aan Jozef om Maria. Bewonder dan beide, en zie wat gij meer wilt bewonderen, de zo liefdevolle nederbuiging van den Zoon, of de hoogverheven waardigheid der moeder. Beide zijn verbazingwekkend, beide wondervol. Zowel dat God aan een vrouw gehoorzaamt, is een nederigheid zonder weerga; als dat een vrouw gebiedt aan God, iets verhevens is, dat zijn gelijke niet heeft. In de lof op de maagden wordt het als iets biezonders toegezongen, dat zij „het Lam volgen waarheen het ook gaat". Welke lof oordeelt gij dan haar waardig, die zelfs voorgaat?

Leer, mens, gehoorzamen; leer, aarde, u onderwerpen; leer, stof, 1), onderdanig zijn. Wanneer de Evangelist spreekt over uw Schepper, zegt hij: „Hij was hun onderdanig"; geen twijfel of dit waren Maria en Jozef. Bloos, hoogmoedig stof! God vernedert zich, en gij verheft u? God onderwerpt zich aan mensen, en gij stelt u zelfs in uw verlangen om te heersen over mensen boven uwen schepper? Moge toch God zich gewaardigen mij, als ik ooit op iets dergelijks zou zinnen, te antwoord hetgeen Hij ook zijn berispelijken Apostel ten antwoord gaf: „Ga achter mij, satan, 2) want gij verstaat niet hetgeen van God is". Telkens toch dat ik verlang aan het hoofd van mensen te staan, streef ik er naar God voor te gaan; en dan versta ik waarlijk niet hetgeen van God is. Van Hem immers is gezegd: „En Hij was hun onderdanig". Wanneer gij, mens, het beneden u acht, het voorbeeld van een mens na te volgen, zal het toch zeker uwer niet onwaardig zijn, uw Schepper na te volgen. Indien gij Hem misschien niet kunt volgen, overal waarheen Hij gaat, gewaardig u dan ten minste Hem daar te volgen, waar Hij voor u is afgedaald.

Wanneer gij de verheven weg ***der maagdelijkheid niet kunt be***wandelen, volg God ten minste op de zo veilige weg der nederigheid; want als er ook van hen, die in maagdelijkheid leven, van deze rechte weg afwijken, volgen ook zij, als ik de waarheid spreken moet, het Lam niet waarheen het gaat. Wel volgt een nederige, die niet zuiver leeft, het Lam, en ook een hoogmoedige, die zuiver left, doch geen van beiden waarheen het ook gaat; want gene kan niet opklimmen tot de zuiverheid van het Lam, dat zonder vlek is, en deze gewaardigt zich niet af te dalen tot zijn zachtmoedigheid: want niet voor de scheerder bleef het stom, doch voor dengene die het dode. Nochtans bezit de zondaar die nederig is, een betere volgzaamheid dan de hoogmoedige die in zuiverheid leeft; want de onreinheid van gene wordt gezuiverd door zijn nederige voldoening, terwijl de trotsheid van deze ook zijn kuisheid bezoedelt.

1) Met de woorden aarde en stof spreekt de H. Bernardus zijn toehoorders aan.

2 D.i. tegenstander.

ANTHONIE DEKEMA.

Frans Bouman, directeur van de Holland-Amerika lijn deelde Donderdag mede dat Anthonie Dekema, kapitein van de „Nieuw Amsterdam" tot Commodoor van de vloot dezer maatschappij benoemd werd. (Aneta)

Vis met de vissen — V.

De Straatjeugd ontbreekt nooit.

Dicht aan de kant amuseert U zich altijd. Ga maar ergens het water in, maar wat stenen liggen met zo hier en daar een zeeappel, en U zult een driemanschap ontmoeten, dat nooit afwezig is. Het is het **blauwkopje, dietje** en het **pikkertje.** Eerste klas straatvlegels. Ze zijn klein, maar vlug, alle drie, en zodra er ergens wat te doen is, zijn ze erbij. Het blauwkopje is mooi van kleur, blauw en groen en heeft zwarte banden. Het pikkertje ziet er erg allerdaags uit. Zijn kleur is grauw geel-bruin, en over de hele lengte loopt een donkere streep. Ook de vorm is niet mooi, rechtuit rechtstaan en een stomp staartje.

De brutaalste van de drie is het diefje, zijn naam zegt al genoeg. Hij is zwart met een grijs staartstuk.

Ziet hij iets eetbaars dan schiet hij er op af en is meteen weer terug.

Ik heb altijd veel plezier in dit driestel. Op de plek waar ik het meest ga zwemmen kennen ze mij al zo goed, dat ik ze uit de hand kan voeren. Honger hebben die boefjes altijd. Zodra ze mijn benen in het water zien, ben ik door een blauw en grijs en zwart gekriebel omgeven. Ze weten, dat ik hun weldoener ben. Nooit ga ik zwemmen zonder een zeeappeltje doormidden gekloofd te hebben, en dat is hun heerlijkste lekkernij. Ik tik dan eventjes met mijn harpoen op een steen en dan komen de verder verwijderde bengels ook aangestoven. Ze zwemmen dan wild door elkaar van plezier, dat er weer wat te pikken valt. Ik steek door een zeeappel, en nog voor ik er mijn harpoen uit heb begint de vechtpartij. Ze wringen zich door de naalden, happen en duwen, en botsen tegen elkaar, en in een ommezien is de zeeappel een lege schaal.

Als de helft van zo'n zeeappeltje op grond valt, met de naalden naar boven, dan wordt er door deze knaapjes net zo lang gewerkt totdat hij omvalt. Soms stuift plotseling de hele vergadering uit elkaar. Een **zeekatje** met al de allures van een kat komt onder een steen vandaan, en gaat midden op het strijdperk liggen. Hij heeft geniepige ogen, een lelijke grove huid, en om meer indruk te maken zet hij zijn stekelige rugvin recht overeind.

Of hij werkelijk zo gevaarlijk is weet ik niet, maar de jeugd vliegt ervoor op zij. Hij maakt de indruk, dat hij graag boeman speelt en bovenal plezier heeft in het schrik aanjagen van anderen.

Eens zag ik onder een paar stenen een kopje van een **slang,** eigenlijk een zeeaal. Hij bootst een stuk koraalsteen na en doet dat vrij goed. Onbewegelijk blijft dat stompje koraalsteen staan, alleen de flikkerende oogjes zijn in beweging en laten niets ontsnappen. Ik dacht, wacht laat me eens proberen of die visjes hem ook in de gaten hebben. Ik stak een zeeappel, maakte die kapot boven het hoopje stenen en liet de kapotte stukken zinken.

Het geluid van het stukslaan der zeeappel was al genoeg om de buurt bij elkaar te trommelen. Het gewone tafereel van de vechtende jeugd; alleen om de kop van de slang bleef een ruimte vrij van visjes. De ogen van de slang draaien schielijk rond, zijn bek maakte reeds kleine begerige hapbewegingen, maar hij hapte niets dan water. De straatjeugd was hem te slim af.

Niettemin vallen er wel eens slachtoffers. Een slang die we eens opensneden had enkele visjes in zijn lijf, en ook hebben we wel eens kleine visjes onhandig zien zwemmen, omdat het achterste kwart van hun lijf opgegeten was. Veel van die doorgezaagde vissen echter kom je niet tegen. Ze kunnen er best mee blijven leven, want de vitale lichaamsdelen zitten allen in de voorste helft. Maar bij jachtpartijen van grotere beesten zijn die kreupele en verminkte visjes er het eerst bij. Onderwater geldt nu eenmaal zonder pardon de wet van de sterkste, de vlugste en de slimste. Verliest een vis zo'n eigenschap, dan is hij onherroepelijk ten dode opgeschreven.

Wegens mijn vertrek uit Curaçao roep ik mijn vrienden en kennissen een hartelijk vaarwel toe.

J. B. TOORENBURG.

a/b s.s. **Boskoop.**

Walcheren wordt droog.

„Duck Pond" — „Eendenvijver" — zou een Geallieerde grappenmakker ongetwijfeld hebben moeten schilderen onder het bordje „Markt", dat prijkt op de uit puin en as verrezen nieuwe **huizen rondom Middelburgs voornaamste plein. Maar de Engelse chauffeurs hebben het veel te druk voor grapjes, aldus het Algemeen Handelsblad.**

Een wagenpark — of is het **een vloot! — van wel vijftig am**phibische voertuigen, verdringt zich voor de bouwvallen van het **eens zo trots Raadhuis. Het is** een voortdurend va et vient van zeewaardige jeeps, Dukw's („Ducks" oftewel „Eenden" in de wandeling) en Terrapins.

Nu hebben de Dukw's het nog druk, maar van dag tot dag krimpt het terrein, waarop zij onmisbaar zijn, en Walcheren valt droog. Het water is van 2.26 m. + N.A.P., op het diepste punt, gezakt tot 30 cm. onder N.A.P.! En nog dagelijks wordt door het gat in de Kanaaldijk benoorden Middelburg een „kanaalvol" water naar zee gespuid. Binnenkort gaat het grote gemaal „Boreel" draaien, waar men de laatste hand legt aan het herstel der machinerieën.

Het grootste gedeelte van het eiland is door dit spuien al drooggekomen. Men is blij geweest, overal op Walcheren. Dit immers was het moment, waarnaar het hele eiland — en heel Nederland — reikhalzend heeft uitgezien. Maar nu het zover is staan de gezichten ernstig. Men had er zich wel een voorstelling van gemaakt, maar de werkelijkheid is erg hard.

Mosselen groeien overal, tuin en akker zijn in schaaldierbedden veranderd, mosselen hebben zich aan de buitenmuren gehecht en aan het pleisterwerk in de kamers. Mosselen groeien als onwezenlijke vruchten in de dode struiken. Guirlandes van wier slingeren er zich tussen door.

In de plasjes die nog zijn blijven staan rondom de boerderijen schieten garnalen bliksemsnel heen en weer.

Nog steken overal de trotse iepen die eens Walcherens roem waren, hun zwarte takken omhoog, maar straks zullen die alle moeten worden gerooid, zoals elke struik, elk sprietje, dat nog recht staat gedoemd zijn te verdwijnen. En dan zal Walcheren kaal zijn. Zo kaal als eens de Zuiderzeepolders waren toen zij voor het eerst waren drooggemalen.

Alles wat boven water komt, is in een deplorabele staat. De huizen, waarvan de vloeren en de onderste balklagen verrot zijn en doortrokken van het zout. De wegen, vol bomkraters en door het voortdurende verkeer der zware amphibievoertuigen herschapen in een chaos van kuilen en hopen klinkers. De sloten, dichtgeslibd en met het omringende land gelijk gemaakt.

Aan de dijk te West-Kapelle wordt hard gewerkt. Een der ingenieurs vertelt van de slapeloze nachten, toen de zandzuiger, die thans achter de dijk als een groot probleem ligt te dobberen in zijn zelfgegraven gevangenis — al tien dagen 40.000 m³ zand per dag gespoten had in het metersdiepe gat en er nog steeds geen zichtbaar resultaat was. Men vroeg zich af waar al dit zand bleef. Totdat, toen iedereen ging twijfelen, een klein strandje boven water kwam. Vol goede moed is men toen weer op dat strandje een dijk gaan bouwen, met zinkstukken, met betonnen dokken van de Normandische landing, reuzengevaarten van 62.5 bij 18 meter, en met „Beetles", betonnen landingshoofden, het manusje-van-alles van de landingtroepen. Het is dikwijls er op of er onder geweest. Maar nu is de dijk op enige punten al weer zes en een halve meter boven N.A.P., met een „kruin" van tien meter breedte. Een golfbreker van twee betonnen dokken beschermt hem tegen de stormen die komen zullen.

Een Duitse mijnenruim-ploeg werkt tussen de arbeiders, op zoek naar landmijnen, die pas nog een tractor in de lucht deden vliegen, op een plaats waar dagen lang auto's af en aan reden.

„Er zijn er in deze sector nog 1800 zoek", zegt een bewaker mij, weggespoeld, ondergewoeld, verdwenen. Een gevaar, dat blijft loeren.

Aan het eind van de maand begint de laatste acte van het eerste bedrijf van het spel met golven. Dan wordt de aanval ingezet op het laatste van de vier gaten, dat bij Fort Rammekens achter Vlissingen. Als het gelukt is, dit gat dat 750 meter breed is geweest, te dichten, dan heeft de D.D.W., de dienst droogmaking Walcheren van Rijkswaterstaat, zijn onmiddellijke taak beëindigd. Het gevaar is dan gekeerd en de ingenieurs kunnen zich gaan bezighouden met het nieuwe project, de aanleg van de definitieve dijken.

Maar voor de bewoners van Walcheren wordt, wat het doel leek en het eind, een begin. Dan moet de drooggekomen woestenij worden herschapen in wat eens terecht Zeelands tuin werd genoemd. Of het zal lukken? Men zou er, als men het eiland nu ziet, haast aan gaan twijfelen. Maar de Zeeuwen vragen niet of het kan. Voor hen geldt maar één devies: het moet. Het is de plicht van de rest van Nederland — van Holland, zoals de Zeeuwen zeggen — hen daarbij uit alle macht te helpen.

Duizenden employees van Stamfords vooraanstaande fabrieksconcerns stromen samen op Atlantic Square in de stad (in Connecticut) in een massa-betoging om de stakende employees van de Yale & Towne Lock Compa-ny (sleutels) te steunen. De politie schatte de menigte op 10.000 zielen...

NIEUWS VAN OVERAL

— **Het stoffelijk overschot van Pierre Laval** is uit de „verradershoek" van het kerkhof van Thiais bij Parijs weggehaald en bijgezet in de familiegrafkelder.

— **Maarschalk Pétain** is naar het eiland Ré gebracht om daar te worden geïnterneerd.

— **Hotel Dresen te Godesberg,** het lievelingshotel van Hitler, waar hij in 1938 Chamberlain heeft ontmoet is ingericht als ontspaningscenrum voor Britse soldaten.

— **Albert Goering,** een broer van Hermann, die tijdens de oorlog directeur is geweest van de Skoda-fabrieken te Pilsen, is gearresteed.

— **Twee millioen Duitse vluchtelingen uit Hongarije en Tsjechoslowakije.** zullen binnen 7 maanden in de Amerikaanse zone worden opgenomen.

— **Het Spaanse consulaat te München** is door de Noordamerikaanse bezettingsautoriteiten te München gesloten. Het had sedert begin Augustus 115 valse passen verstrekt. Graaf von Bassenheim, de kanselier van het consulaat, is in hechtenis genomen.

SCHADEVERGOEDINGS-EISEN VAN LUXEMBURG.

De herstelvergoedingen, die het Groothertogdom Luxemburg van Duistland eist, bedragen 640 millioen dollar. De nijverheidsschade wordt geschat op 80 millioen. De schade aan bossen op 30 millioen.

De monetaire maatregelen, die door de Duitsers werden uitgevaardigd, hebben Luxemburg ongeveer 200 millioen dollar gekost en de stoffelijke en lichamelijke schade beloopt ongeveer 3330 millioen dollar. Verhoudingsgewijze is het Groothertogdom het land, dat het meest door de oorlog werd geteisterd.

GAUW EN GOED.

In Engeland is een nieuw soort vol automatische wasmachine op de markt gebracht. Men doet er het wasgoed in, voegt er wat zeeppoeder aan toe haalt een schakelaar over, en... na veertig minuten komt de was er schoon en droog weer uit.

Als er voldoende materialen aanwezig zijn, kan men deze machine een waarlijk grote toekomst voorspellen.

RUSSISCHE MONUMENT TE BERLIJN.

Bij de Brandenburger Tor in de Berlijnse dierentuin is de laatste hand gelegd aan een monument ter herinnering aan de in de bestorming van Berlijn gevallen soldaten uit het Rode Leger.

PADVINDERS-JAMBOREE.

De volgend wereldjamboree der padvinders zal waarschijnlijk in Frankrijk gehouden worden. Alle prospectussen en alle programma's verschijnen in het Esperanto. Een speciale vergadering voor Esperantisten zal de tweede dag plaats vinden.

NIEUWS IN HET KORT.

— De Duitse rechtspraak is thans gebasseerd op de grondslagen van democratie en beschaving.

— Een Roemeense olie maatschappij is opgericht; Rusland neemt de helft van het kapitaal.

— De aanplant en oogst van alle narcotische zaden en planten in Japan is verboden; ook de export van bedwelmende middelen.

Huizen in puin.

Een Duitse fabriek onder Engels toezicht, produceert van geperst puin een speciaal soort in elkaar sluitende stenen in H-vorm, die 6 maal zo groot zijn als normale bakstenen. Een 2-gezinshuis (met 6 kamers voor elk gezin) komt hierbij slechts op 3620 gulden.

Huizen uit glas.

In Frankrijk wordt geëxperimenteerd met huizen van 5 kamers, zonder funderingen en met muren uit houten paneelstukken waarin een speciaal soort glasplaten (thermopane), bestaande uit 2 of meer ruiten, worden gemonteerd.

Atoom-psychose.

De vooraanstaande Amerikaanse aannemers en architecten zullen een petitie tot het Congres richten, om alle steden met een bevolking van meer dan 200.000 zielen uiteen te laten vallen als voorzorg tegen vernietiging door aanvallen met atoombommen.

Dwangarbeiders toegang tot Duitse universiteiten.

Volgens een verordening van het Britse bestuur in Duitsland moeten tien procent van de beschikbare plaatsen aan de Duitse universiteiten voor vroegere buitenlandse dwangarbeiders en krijgsgevangenen, die zich nog in Duitsland bevinden, beschikbaar blijven. In gevallen waarbij de universiteiten reeds geheel bezet zijn, zullen tien procent van de ingeschreven Duitse studenten zich moeten terugtrekken.

Geen gedenkteken, maar een ziekenhuis.

De vereniging van Münchense architecten heeft bij den burgemeester van Dachau geprotesteerd tegen de oprichting van een gedenkteken voor de slachtoffers van het vroegere concentratiekamp. Zij vinden, dat het monument ter plaatse niet past en dat bij de bouw nutteloos materiaal verspild wordt. Zij stellen voor om er een ziekenhuis te bouwen, waar de overlevenden van het kamp in verpleegd zouden kunnen worden.

De wederopbouw in Rusland.

In Rusland zijn plannen gemaakt voor de opbouw van vijftien Russische steden, die door de Duitsers zijn verwoest. Tegen het einde van het volgend jaar moeten de vroegere bewoners van deze steden weer naar hun stad kunnen terugkeren. Naast de huizencomplexen moeten dan tevens de nodige scholen, ziekenhuizen, badhuizen en andere inrichtingen van openbaar nut gereed zijn.

RIBBENTROP HUILDE.

Omdat hij verloor.

In het begin van de eerste wereldoorlog werkte Ribbentrop (toen nog zonder von) als arbeider in Engeland en probeerde nogal dilettantistisch het een en ander te verrichten in de spionnagedienst. Toen hij werd ontdekt en men hem trachtte te arresteren in zijn kosthuis ontsnapte hij op uiterst brutale wijze: smeerde wat verf op zijn gezicht en deed een smerige kiel aan en wandelde linea recta tussen de politiemensen, die het kosthuis binnenkwamen, door.

Hij wist aan boord van een Nederlands schip te komen en hoewel dit schip in volle zee door een Engelse torpedojager werd aangehouden, werd hij niet ontdekt: men vond hem later, half gestikt onder de kolen.

Hij nam nog even — achter het front deel — aan de oorlog en ging vervolgens in de handel. Hij werd reiziger in champagne. Wat de meeste lieden niet weten, is het volgende:

Hij zou terecht staan voor oplichting, omdat hij aan twee niet argwanende winkeliers water in champagneflessen had geleverd. toen de Nazies hem ontdekten en hij aan de justiële vervolging ontkwam.

Hitler en zijn medegangsters ontdekten, dat de gemakkelijk pratende Ribbentrop hen grote diensten zou kunnen bewijzen wanneer er onderhandeld moest worden met de betere klassen om steun. Vandaar dat de vroeger rijke Duitsers Ribbentrop haatten.

Zodra Ribbentrop in Engeland kwam als gezant bleek hij een uiterst slecht diplomaat te zijn. Hij begon met in Buckingham Palace de Naziegroet te brengen en werd later in een der meest bespottelijke incidenten gemengd welke de Engelse sportwereld zich herinnert.

Tommy Farr, de Engelse zwaargewicht-boks-kampioen zou tegen den blonden Duitsen kampioen Walter Neusel boksen. Tommy Farr was toen een tamelijk onbekende grootheid en velen, inclusief Ribbentrop, waren ervan overtuigd, dat Neusel met gemak zou winnen.

Toen Neusel de ring binnenstapte stond Ribbentrop, die vlak bij de arena zat, op en bracht den bokser de Nazie-groet.

Binnen een minimum van tijd werd de Duitse bokser knockout geslagen en... dat bleek te veel voor Ribbentrop. Hij wachtte niet om Neusel nog een keer de Nazie-groet te brengen, doch stond op. De tranen stroomden over zijn wangen toen hij naar zijn wagen liep en wegreed.. en men heeft hem nooit meer een Engelse sportgebeurtenis zien bijwonen.

NEDERLAND

ZIET WAT GEBEURDE.

Prof. Hendrik van der Maas lid van de Nederlandse commissie voor de burgerluchtvaart, die thans een reis door de Verenigde Stater, maakt, zeide dat het net van luchtlijnen dat in de toekomst de aarde zal gaan omspannen voor alle volken een verhoogde **levensstandaard tengevolge** zal hebben door de snelle aflevering van goederen die tot zelfs op de meest afgelegen plaatsen kan plaats hebben.

Hij zeide er niet zeker van zijn dat door het snelle vervoer door de lucht er sterkere morele banden aangeknoopt zouden worden; dit moet uit ideeën voortkomen en niet door middel van machines. Tussen Duitsland en de rest van de wereld werd het verkeer op voortreffelijke wijze onderhouden door middel van vliegtuigen, treinen en auto's en zie wat desalniettemin gebeurde.

Admiraal William F. Halsey (links) praat met de filmster Myrna Loy en den filmschrijver Gene Markey, Comandeur van de Vrede Wimpel, op een receptie in Hollywood.